

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

www.eindtijdbode.nl

ik zal wachten

*Nadere verklaring van **het**
wachten van de **Bruidsgemeente***

De zin van het wachten

Wachtend en uitziend – dat is de houding waarin de Bruidsgemeente op vele plaatsen in de Bijbel, en met name in de gelijkenissen van Jezus, getekend wordt. In de “dubbel-gelijkenis” van de huisdienaren in Lukas 12:35-48, waar de Bruidsgemeente van de laatste dagen wordt voorgesteld door de getrouwe dienstknecht(en), is sprake van “wachten op de wederkomende heer” (zie Lukas 12:36). In de gelijkenis van de 10 maagden ¹ (zie Mattheus 25:1-13) gaat het over het wachten op de bruidegom. En de talentbeheerders uit de gelijkenis van de talenten (zie Mattheus 25:14-30) moeten hun buiten ‘s lands reizende heer verwachten. Geheel in overeenstemming hiermee worden wij in tal van andere Schriftgedeelten opgeroepen om uit te zien naar de wederkomst van Christus en ervoor te zorgen, dat die dag ons niet “als een dief” (= onvoorbereid, onverwachts) zal bevangen. Uit de aangehaalde voorbeelden blijkt, dat dit wachten van de Bruidsgemeente betekent, dat zij leeft, rekening

¹ Zie eventueel onze studie “[Een ANDER geluid – Het verschil tussen ‘het Lichaam van Christus’ en ‘de Bruid van Christus’ \(over de 5 wijze en de 5 dwaze maagden en hun eigen lotsbestemmingen in de eindtijd\)](#)” van A. Klein / E. van den Worm. (noot AK)

houdend met en zich voorbereidend op de wederkomst van de hemelse Bruidegom. Maar wat is nu, afgezien hiervan, de z'n van dit wachten? Moet er alleen maar gewacht worden omdat het nu eenmaal een bepaalde tijd duurt voordat de dag en het uur aanbreekt, door God de Vader bepaald, waarop onze Heer wederkomt? Of zou het ook kunnen zijn, dat God een bijzondere bedoeling heeft met dit laten wachten van de gelovigen? Deze indruk krijgen wij inderdaad, wanneer wij de genoemde gelijkenissen lezen. Het schijnt iets te maken te hebben met een scheiding ² die zich in de Gemeente moet voltrekken: tussen getrouwen en ontrouwen, tussen wijzen en dwazen, en tussen nuttige en onnuttige gelovigen. De wachtenstijd is een "rijpingstijd", een "toets" die moet uitmaken wie werkelijk de Here met **een volkomen hart** toegedaan zijn en wie niet. Waar de Bruidsgemeente een VOLMAAKTE Gemeente zal zijn, kan daarin geen plaats zijn voor halfslachtige en eigenzinnige christenen en natuurlijk al helemaal niet voor geveinsden. Toch is hiermee nog niet alles gezegd over dit wachten.

² Zie eventueel op onze website de studie "[Drie grote toekomstige scheidingen](#)" van H. Siliakus. (noot AK)

Kracht in zwakheid

Dieper inzicht aangaande deze zaak verschaft ons het 7de hoofdstuk van het boek Micha, waar wij in het 7de vers de profeet horen zeggen: **“Maar ik zal uitzien naar de Here, ik zal wachten op de God van mijn heil; mijn God zal mij horen”** (SV). Niets anders zal het ware kind van God te doen staan in het tijdsgewricht dat hier bedoeld wordt. Op het eerste gezicht getuigt dit van zwakheid, maar... de zwakheid en machteloosheid die hierin gedemonstreerd worden, zullen wonderlijk genoeg tegelijk zijn KRACHT tentoonspreiden. Dit komt in de tekst zelf reeds tot uiting, namelijk in het woordje *“maar”*, waarmee dit vers begint. Hiermee wordt uitgedrukt: ik zal mij verre houden van de hiervoor omschreven praktijken (zie Micha 7:2-6). Het ware kind van God zal zich afscheiden van de lieden die boosheid en ongerechtigheid bedrijven. Tegen deze achtergrond gezien is dit *“wachten”* geenszins een uiting van zwakheid, maar juist van KRACHT. Toch schijnt het aannemen van een (af)wachtende houding en het werkeloos te moeten toezien meer van zwakheid te spreken dan van kracht. Hoe komen we er dan bij om, even afgezien van die vasthoudendheid in het afwijzen van het kwaad, in dit *“wachten”* nog wel een ten-

toonspreiding van kracht te zien? De verklaring hiervoor vindt u in 2 Korinthe 12:9. Het zal zijn: **Gods kracht die in onze zwakheid wordt volbracht!** De kracht die hier gemanifesteerd wordt is geen menselijke maar Goddelijke kracht, die in heiligmaking, overgave en geloof tot openbaring komt. Maar het is hiermee als met het – in gehoorzaamheid aan God (zie Jozua 6:1-5) – rondom de stad Jericho gaan van de kinderen Israëls destijds, om de stadsmuur te doen instorten. Het is zo geheel tegengesteld aan alles wat onder mensen gangbaar is en gewoon gevonden wordt! Wie in deze wereld wat betekenen wil moet een “gebalde vuist” kunnen maken, zo denkt men. En als men alleen niet genoeg macht heeft, dan probeert men het met velen. Men zoekt medestanders. “Samen sterk” en “eendracht maakt macht” zijn gevleugelde woorden. Weet echter: dit zijn MENSELIJKE gedachten, waar God om lacht. God had en heeft genoeg aan een “Gideonbende”. ³ De Bruidsgemeente van de laatste dagen (en meer in het bijzonder de uit haar

³ Een verwijzing naar Richteren 7, waar het aantal mannen om samen met Gideon te strijden – door God – van 22.000 naar 300 werd gebracht. En hun ‘strijd’ was: op het juiste moment de bazuin blazen, om zodoende de overwinning over de vijand te (kunnen) behalen. (noot AK)

voortkomende “mannelijke zoon” ⁴) zal zo’n Gideonsbende” zijn, een overblijfsel. Uit de annalen van de heilsgeschiedenis weten wij echter dat God doorgaans niet door velen, maar door WELNIGEN verlossing geeft. Om een grote menigte te voeden had Jezus genoeg aan één kleine jongen met wat brood en vis. Ook een openbaring van kracht in zwakheid! En welk een wonderbare kracht kwam er tot openbaring in de zwakheid van onze Verlosser, toen Hij aan het kruis hing! God heeft een welbehagen in zwakheden. Onze

⁴ In het natuurlijke leven wordt – na gemeenschap, bevruchting en geboorte – een baby zichtbaar, na 9 maanden verborgen te zijn geweest in de moederschoot. Hier – in geestelijk opzicht – is de mannelijke zoon ook eerst “verborgen” aanwezig in het Lichaam van de Bruid/Bruidsgemeente (want “de mannelijke zoon” is reeds onder hen), maar **opeens**, net als bij een natuurlijke geboorte, **wordt deze zoon OPENBAAR** (= **het openbaar worden van de zonen Gods** – zie Rom. 8:18-19). Het is dus niet “de geboorte van een zoon” die – in geestelijke zin – nog moet groeien, maar deze zoon wordt openbaar (= manifesteert zich) **in de status van “een VOLWASSEN (= VOLMAAKTE) zoon**. Gekomen tot “de mate van de grootte van **de volheid van Christus**” (zie Ef. 4:13).

- Zie eventueel onze (vervolg)studie “[Dingen die spoedig geschieden moeten](#)” (in smartphone formaat), **hoofdstuk 9**, met de titel: “[De geboorte van de mannelijke zoon](#)” van H. Siliakus. (noot AK)

verlegenheid is Gods gelegenheid om Zijn Naam te verheerlijken. Het is de volkomen onafhankelijkheid van God, die samenhangt met Zijn almacht, die satan keer op keer voor onaangename verrassingen plaatst. En het in Micha 7:7 omschreven “*wachten*” van Gods kinderen zal uiteindelijk ongekende, in God verborgen, krachten tot ontplooiing brengen, zoals wij kunnen opmaken uit het erop volgende vers:

- *“Verblijd u niet over mij, mijn vijandin, want als ik gevallen ben, zal ik weer opstaan, als ik in duisternis zit, is de HEERE mij een licht.”* (Micha 7:8, HSV)

Tot welk een ontlading van Goddelijke kracht leidde het wachten van de 120 discipelen in de opperzaal eenmaal! ⁵ **Wij verwachten een nieuwe uitstorting van de Heilige Geest.** ⁶ Maar die zal er pas kunnen komen als er opnieuw een wachtende, zich afscheidende, onmachtige Gemeente is. Want Gods kracht wordt in zwakheid volbracht.

⁵ Zie eventueel onze studie “[De Opperzaalgemeente](#)” (in smartphone formaat), van H. Siliakus. (noot AK)

⁶ Zie eventueel onze studie “[De Spade Regen-opwekking](#)” (in smartphone formaat), van H. Siliakus. (noot AK)

Het heil des Heren

Welke tijd wordt in Micha 7 eigenlijk bedoeld? Onze gedachten zijn hierboven al naar de eindtijd gegaan, maar gaat het in dit hoofdstuk wel over deze tijd? Als wij kennismaken van wat er in de verzen 1 t/m 6 geschreven staat, moeten wij zeggen: "Inderdaad"! In dit gedeelte wordt ons namelijk de toename van de ongerechtigheid en de grote verdorvenheid van de mensheid in het laatste der dagen geschilderd. En die dagen zijn wij reeds ingegaan. Toestanden die zich in de wereld van vandaag voordoen, en vooral ook een bijzonder rake typering van het thans levende mensengeslacht, vinden wij hier vermeld:

- *“Een goedertieren mens is verdwenen uit het land en een oprechte onder de mensen is er niet. Zij loeren allen op bloed, zij jagen op elkaar met een net. Om kwaad te doen staan hun handen goed: de vorst eist, de rechter doet uitspraak tegen betaling, wie groot is, beslist naar eigen begeerte en zo verdraaien zij de zaak. De beste van hen is als een doornstruik, de oprechtste erger dan een doornhaag. De dag van uw wachters is gekomen, de dag van uw vergelding. Nu zal er bij hen ontreddering zijn. Geloof een vriend niet, vertrouw niet op een huisvriend, bewaak de deuren van uw mond voor*

haar die in uw schoot ligt. Want de zoon maakt de vader te schande, de dochter staat op tegen haar moeder, de schoondochter tegen haar schoonmoeder: iemands vijanden zijn zijn eigen huisgenoten.” (Micha 7:2-6, HSV)

Als wij deze woorden lezen, is het alsof wij constateren wat er op het ogenblik om ons heen gebeurt. En ongetwijfeld slaakt menig thans levend kind van God dezelfde verzuchting als de profeet in vers 1. Wat moeten of kunnen wij ertegen doen? De wereld holt naar de afgrond en de Gemeente van Christus holt even hard mee – alle hedendaagse “schijnvertoningen” kunnen dat niet verbloemen. Wij zouden er alles voor willen doen om een keer ten goede te brengen. Maar zelfs waar het de Gemeente betreft, staan wij machteloos. En wat zien we? Satan, deze machteloosheid opmerkende, probeert de ware kinderen Gods moedeloos te maken en ze zelfs tot zelfbeschuldiging te brengen, zoals de drie vrienden van Job eenmaal probeerden bij Job te doen. ⁷ **God laat de Zijnen in hun zielestrijd echter nimmer alleen.** Hij toont ons eveneens in Micha 7 wat Hij van Zijn kinderen in deze tijd

⁷ Zie eventueel onze studie [“Het boek Job – Over het lijden en de strijd van de Bruidsgemeente”](#) van H. Siliakus. (noot AK)

verwacht; wat zij dus doen moeten. Wachten op Hem – deze ‘zwakheid’ is tevens hun kracht! **“Wie de Here verwachten, zullen de kracht vernieuwen...!”** (zie Jesaja 40:31).

Ook een ander aspect van het wachten op God treedt hierbij op de voorgrond. Het betekent: alles overgeven aan God, afzien van elk handelen in eigen kracht. Hetgeen trouwens de weg baant voor Gods Geest om te werken (*“Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden”* – zie Zacharia 4:6). Het gebeuren in de wereld en in de Gemeente vraagt van ons niet, dat wij in allerijl aan het werk gaan om te redden wat er nog te redden is – doe eenvoudig wat God van u vraagt en wees daarin getrouw! – maar moet ons tot een VOLKOMEN OVERGAVE aan God brengen, zodanig dat het verlossingswerk van Jezus voor ons een geheel nieuwe betekenis krijgt. Het uur van het *“wachten”* is aangebroken! Voor Israël was, toen ze nog in Egypte woonden, het wachtensuur ingegaan toen Farao hen had aangezegd dat hun (slaven)dienst nog zwaarder zou worden en het hun duidelijk was geworden, dat daar niets meer aan te veranderen was (zie Exodus 5:19). **Het wachten was... op wat de Heer zou gaan doen.** God wilde hen door tekenen en wonderen

en met Zijn machtige hand uit Egypte leiden. De Gemeente des Heren leeft thans aan de vooravond van háár wegname ⁸ uit de wereld. Nu is het tijd om te komen tot die beleving van de verlossing die ons Jezus waarlijk tot onze “Bloedbruidegom” zal maken! **Dat betekent: niets meer doen in eigen kracht, waarlijk (af)sterven aan onszelf en één met Hem worden in Zijn lijden.** Dan zullen wij in volkomen overgave, net als Israël destijds, kunnen wachten en ons gereed kunnen maken voor de komst van onze Heer en Bruidegom (vergelijk Exodus 12:11 – het Pascha-feest is in dit licht bezien een schaduw van de Bruiloft van het Lam, ⁹ de “Bruiloft van het Pascha-lam”). Deze komst zal eveneens door wondertekenen, maar ook door een UITGIETING van de Heilige Geest voorafgegaan worden (zie Joël 2:28-32). Het behoeft geen nadere toelichting, dat als wij leren om alles over te geven aan God (wat het wachten op God dus mede inhoudt) wij daarmee een belangrijke persoonlijke overwinning behalen op de satan, die

⁸ Zie eventueel het artikel [“Een ANDER geluid – Is de visie aangaande de zgn. OPNAME wel juist ?”](#) (in smartphone formaat), van A. Klein. (noot AK)

⁹ Zie eventueel onze studie [“Er komt spoedig een Goddelijke Bruiloft hier op aarde”](#) van E. van den Worm. (noot AK)

het dan niet langer gelukt om onze ziele-rust te verstoren.

Kracht in zwakheid! O, die wonderbare Goddelijke rust! De immense toename van de zonde in de hedendaagse wereld en in de hedendaagse Gemeente belet de Heer niet om rustig voort te werken aan de uitvoering van Zijn plan: de totstandkoming van een smetteloze, volmaakte Gemeente. Onverstoorbaar gaat de Heer verder, hoe de satan ook tekeer gaat in en buiten de Gemeente. “Wie rein is, worde reiner en wie vuil is, worde vuiler”, klinkt het (zie Openbaring 22:11). Diezelfde rust die onze Heer bezit, wil Hij ook ons geven en wij ontvangen die in de weg van het “*wachten*” op Hem en op géén andere manier! “*Houd stand (SV: staat vast), zie het heil van de Here...!*” (zie Exodus 14:13, HSV). Micha zei: “***Ik zal wachten op de God van mijn heil***”. Wachten wil zeggen: stil zijn en toezien hoe God werkt.

De opstanding van de Bruidsgemeente

Alzo openbaart onze God ons hier wat wij moeten doen, willen wij eenmaal tot de Bruid des Heren behoren. Dit komt trouwens in Micha 7 nog op een geheel andere wijze tot uiting. Wij hebben al gezien dat Micha, in vers 7, als het ware kruipt

in de huid van het ware kind van God dat leeft in de eindtijd. Maar in het erop volgende vers, vers 8, vereenzelvigd de profeet zich zelfs met de Bruidsgemeente van de eindtijd en zien wij al een glimp van de overwinning waarmee dit “wachten” zal worden bekroond. De Here maakt op deze wijze duidelijk dat de Bruidsgelovigen WACHTENDE gelovigen zullen zijn. Wij horen de Bruidsgemeente tot de valse gemeente/kerk ¹⁰ zeggen:

- *“Verblijd u niet over mij, mijn vijandin, want als ik gevallen ben, zal ik weer opstaan, als ik in duisternis zit, is de HEERE mij een licht.”* (Micha 7:8, HSV)

Geheel in overeenstemming met heel het profetisch Woord leren wij ook hier, dat er in de laatste dagen maar een zeer klein aantal werkelijk getrouwe kinderen Gods zal overblijven, verstrooid en verspreid als de 7000 in de dagen van Elia (zie 1 Koningen 19:18). Zij zullen binnen de christenheid een – schijnbaar – machteloos en verachtelijk groepje mensen zijn. Het enige wat zij zullen kunnen doen, is “wachten”. Gering in alle opzichten en nederig zal dit overblijfsel zijn,

¹⁰ Zie eventueel onze studie [“De valse staatskerk van de laatste dagen”](#) van E. van den Worm. (noot AK)

als “de afgehouden stronk van Isai” (zie Jesaja 11:1). Teneergeslagen, verlamd, ja (zo goed als) gestorven zal de ware Gemeente zijn. Maar uit deze armzalige hoop, uit dit (door mensen) verachte restant, zal eveneens een nieuw “rijsje” (= een twijgje of loot) voortkomen (vergelijk Jesaja 11:1 en 53:2). Wanneer zij gevallen is, zal zij weder opstaan! Dit zal geschieden als de grote “Spade Regen opwekking” aanbreekt. ¹¹ Dan zal de Bruid van Christus, zoals eenmaal Christus Zelf, uit haar graf herrijzen. Net als de kreupele te Bethesda (zie Johannes 5:2-9), die bijna tot de volle maat van beproeving gekomen was (bijna 40 jaar, ¹² namelijk 38 jaar, had hij daar gelegen), zal ook de Bruidsgemeente op het woord van Jezus opstaan, haar bed opnemen en wandelen. **Wonderbare dagen zullen aanbreken als een IN ALLES met haar Heer één geworden zijnde Bruid van haar doodsbed zal opstaan!**

Toets, loutering en beproeving

Het “*wachten*” van de getrouwen is een niet mis te verstaan teken in deze tijd. Wij hebben kennelijk de tijd al gehad dat het kwaad nog te beteu-

¹¹ Zie noot 6.

¹² Zie eventueel onze studie “[De symboliek der Bijbelse getallen](#)” (scan van typewerk) van CJH Theys. (noot AK)

gelen was. Die fase is al voorbij, afgesloten. Nu hebben wij nog slechts te verwachten dat het van kwaad tot erger gaat, zowel in de wereld als in de Gemeente van Christus. Zij het met één wonderbare onderbreking: de tijd van de “Spade Regen opwekking”, die de laatste betoning zal zijn van Gods grote genade voor een ondergaande wereld. Het wachten van Gods kinderen in deze dagen heeft te maken met de onafwendbare bebroevende ontwikkelingen in de Gemeente en in de wereld, maar heeft ook de belofte in zich van het naderend réveil (= het geestelijk ontwaken of een geestelijke herleving). **In die grote opwekking zullen de getrouwen uitgaan om anderen uit te nodigen voor de Bruiloft van het Lam.** Met “haastige spoed” zullen zij uitgaan, omdat de (van God gegeven) tijd dan nog maar kort is (zie Lukas 14:21). Wat zij dan doen moeten, zullen zij kunnen doen, omdat zij eerst gewacht hebben. **Gewacht, “totdat zij (opnieuw) aangedaan werden met de kracht van de Heilige Geest”.** Deze kracht zullen zij ontvangen die BIDDEND en VOLHARDEND hebben leren “wachten”, zoals de 120 discipelen van de “Vroege Regen” ¹³

¹³ De “Vroege Regen” = Het beeld is van de UITSTORTING van de Heilige Geest **op de dag van het eerste Pinksterfeest** (zie Handelingen 2:1-4), en was nodig voor het ont-

in de opperzaal ¹⁴ (zie Handelingen 1 en 2).

De wachtenstijd lijkt een tijd waarin, zo op het eerste gezicht, niets gebeurt en weinig werk wordt verricht. Doch dit is schijn. Alleen, wat er gebeurt, geschiedt in het verborgen. Het is allereerst de tijd waarin de Gemeente getoetst wordt en waarin blijken zal wie Jezus waarlijk liefhebben. Dat zijn alleen zij, die Jezus volkomen gehoorzaam zijn en die een heilig en rein leven leiden.

- *“Ieder die de Naam van Christus noemt, moet zich ver houden van de ongerechtigheid!”* (2 Timotheus 2:19b, HSV).

In de tweede plaats is het een tijd van loutering voor de Gemeente, waarin alles wat *“hout, hooi of stro”* is (volgens 1 Korinthe 3:12), zal verbranden (of niet, maar dan zal men tot de “dwaze maagden” behoren, wiens lot de Grote Verdrukking zal zijn ¹⁵). **Het “heilig overblijfsel” zal een leven van volkomen overgave leiden en zal niets, maar dan ook werkelijk niets, in eigen kracht doen!** Wie van Christus zijn, hebben het vlees en hun begeerten (lees hier: alle werken in

staan en de groei van de Nieuwtestamentische Gemeente.
(noot AK)

¹⁴ Zie noot 5.

¹⁵ Zie noot 1.

eigen kracht) gekruisigd (zie Galaten 5:24-25). Maar het zal ook een tijd van beproeving zijn, beproeving van het geloof. En hierover willen wij tot slot nog iets opmerken.

In 1 Samuel 13:8-9 lezen wij over koning Saul dat hij niet langer wou wachten tot Gods diens-knecht, de profeet Samuel, aanwezig zou zijn om God een (brand)offer te brengen. Toen hij zag dat het volk verstrooide en de dreiging van de tegenstander steeds groter werd, ging Saul maar zelf tot handelen over en bracht God (eigenwillig) een (brand)offer. Het geloof van Saul werd beproefd, maar het doorstond die beproeving niet. Daarom werd hij door God verworpen (zie 1 Samuel 13:13-14). In het licht van de komende gebeurtenissen waarbij de Gemeente des Heren zal zijn betrokken, verstaan wij deze geschiedenis beter dan ooit. Hoe moeilijk het ons ook valt, gelet op de toestand waarin de Gemeente zich bevindt, wij moeten "*wachten*", opdat ons geloof versterkt en vernieuwd zal kunnen worden. Oefening in het geloof maakt ons krachtig in het geloof en daar is geen betere geloofsoefening denkbaar dan het geduldig **wachten op Gods tijd!** Wij moeten "*wachten*" op de aanwezigheid van de profeet, op de grote en laatste uitstorting van de Heilige Geest in "Spade Regen kracht".

Dat is Gods tijd! Er staat geschreven: *“Wie gelooft, die zal niet haasten”* (Jesaja 28:16). Het wachten en uitzien van de Bruidsgemeente spreekt van haar zwakheid maar bovenal van haar kracht. Die kracht zal ook in haar onvervalst en levend geloof gelegen zijn. *“Mijn God zal mij horen”*, zei Micha (in 7:7). Dat is gelóóf! Vraag God om dit geloof. Wees geen Saul, die niet kon wachten. **Stel God in staat ook van ù een geloofsheld te maken, in wie de overwinning van God reeds zichtbaar wordt!**

H. Siliakus

Enigszins bewerkt door A. Klein